

[Thorkil Kristensen.]

børn. Jeg vil om dette blot sige, at jeg synes, det ville være ønskeligt, at vi i udvalget kunne se lidt materiale til belysning af, hvordan det virker i de enkelte tilfælde.

Bl. a. under hensyn til det, jeg her har nævnt, har jeg en principiel bemærkning vedrørende fremsættelsen af disse lovforslag. Vi har nu fået fire lovforslag på én gang, og i hvert fald de to af dem skal gøres færdige inden denne måneds udgang, nemlig udskrivningsloven og børnetilskudsloven. I de fleste tilfælde er sådanne lovforslag gået ud på en uændret forlængelse af de bestående regler for et år, og så er der jo ikke mange problemer i dem. Derfor har det heller ikke gjort noget, at de ofte er blevet fremsat på et ret sent tidspunkt. I år indeholder de imidlertid betydningsfulde ændringer, dels ændringer, som er vanskelige at overskue, dels ændringer, som indeholder politisk konfliktstof, der utvivlsomt vil give anledning til en intens drøftelse i udvalget. Jeg tænker på det, jeg før har nævnt om skattelettelse for visse indtægtskategorier under hensyn til folkepensionsordningen, og på spørgsmålet om sparebeviser. Derfor er det meget uheldigt, at vi i år kun har så kort tid til disse lovforslags behandling. Vi må jo nu se at udnytte denne tid så godt, vi kan, i udvalget. Jeg kan imidlertid ikke lade være med at sige, at når man kommer med betydningsfulde principielle nydannelser, er det meget vigtigt, at lovforslagene kommer frem i så god tid som muligt, og i dette tilfælde havde det ikke været nødvendigt at vente så længe med at bekende kulør. At der ville blive foreslået skattelettelser for indtægter mellem 4 000 og 6 000 kr., burde man naturligvis have meddelt under folkepensionsforhandlingerne i fjor. Det var den sammenhæng, hvori det hørte hjemme, og det ser ikke rigtig godt ud, at man først gennemfører folkepensionsordningen og derefter et halvt år senere i huj og hast vil gennemføre noget, der i realiteten er en ændring af det forlig, der dengang blev sluttet.

Det samme gælder i virkeligheden sparebeviserne. Der havde tidspunktet været inde i hvert fald senest ved behandlingen af den lov, hvorved disse afgifter blev gjort permanente. Da burde man have sagt, at man havde til hensigt i marts at foreslå

en forlængelse også af sparebeviserne. Men det kunne vi ikke få besked om dengang, og jeg må sige, at det er ikke videre modigt at vente til tre uger før den sidste frist med at bekende, hvor man står i dette vigtige spørgsmål.

Jeg har så kun en enkelt afsluttende bemærkning tilbage. Disse årlige skattelove udgør sammen med finansloven hovedgrundlaget for vor finanspolitik i det kommende år, og det er derfor ønskeligt, at de kan drøftes på baggrund af en vurdering af landets almindelige økonomiske tilstand og udsigter. Det har derfor været almindeligt, at den økonomiske årsoversigt har foreligget, når udskrivningslovforslaget kom til behandling. Det gør den desværre ikke i år, og det beklager jeg. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge, hvornår vi kan vente denne økonomiske årsoversigt. Den er måske oven i købet i visse henseender forældet, når den kommer, fordi den seneste tids prisfald på en række af vore store eksportvarer på alvorlig måde har forrykket vort økonomiske grundlag, men dette bør naturligvis indgå i vore overvejelser af den økonomiske politik.

Med disse bemærkninger skal jeg tilføje, at vi naturligvis er parat til en saglig udvalgsbehandling af de foreliggende lovforslag.

Poul Møller: Må jeg have lov at tage tråden op, hvor den foregående taler, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, slap, nemlig angående behandlingen af de foreliggende skattelovforslag i forbindelse med, at vi endnu ikke har fået regeringens årsoversigt.

I fjor havde jeg lejlighed til ved første behandling af udskrivningslovforslaget at beklage, at vi ikke dengang havde den årsoversigt, som regeringen var ved at udarbejde, og som normalt skulle danne grundlag for folketingets behandling af finanslovsforslaget og udskrivningslovsforslaget. Der er netop i det sidste år talt meget om en koordinering af de økonomiske faktorer i vort samfund. Der tales med rette om manglende koordination, og alle synes enige om, at det må være folketingets pligt at tilvejebringe den fornødne økonomiske samordning. Det kan vel diskuteres, om det er folketingets pligt, men den første